

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេកៅសិបមួយ

ការបើកបង្ហាញទន្ទេសពេយាករណ៍៖ ដំណើរឆ្លងកាត់ការភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរវាងចលនានានាក្នុងនិមិត្តរូបរបស់ដានីយ៍លៃ

Jeff Pippenger

2024-02-24

ចំណេះដឹងដ៏ងងឹតល្អរបស់ប្រជាជនក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីមួយ
ត្រូវបានកំណត់ដោយនិមិត្តរូបនៃទន្ទេសអ្វីឡាយ នៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លៃ។
និមិត្តរូបនោះកំណត់ឲ្យជំពូកទី ៧ ទី ៨ និងទី ៩ នៃដានីយ៍លៃ
ហើយចំណេះដឹងដ៏ងងឹតល្អរបស់ប្រជាជនក្នុងចលនារបស់ទេវតាទីពីរ
ត្រូវបានកំណត់ដោយនិមិត្តរូបនៃទន្ទេសហើងកេលៃ ដល់កំណត់ឲ្យជំពូកទី ១០ ទី ១១ និងទី
១២។ ទំនាក់ទំនងរវាងចលនាទាំងពីរនេះមានយ៉ាងច្បាស់បំផុត។
ចលនាទាំងពីរនេះត្រូវបានភ្ជាប់ជាមួយគ្នាដោយរយៈពេលមួយរយមកហើយ។
ចាប់ពីការបោះបង្ហាញនៅឆ្នាំ 1863 រហូតដល់ពេលវេលាចុងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1989។

នៅក្នុងគ្រាចុងបញ្ចប់ទាំងពីរ ក្នុងចលនាទីមួយ គេបានកំណត់សម្គាល់ដោយ
«បុរាណវិទ្យា» នៃលើកទី ២៦។ សាសនាព្រាហ្មញ្ញ និងបន្ទាប់មក សាសនាហ្វែ
បានជាន់ឈ្នួលទីបីសុទ្ធ និងពួកទី៣ រហូតដល់គ្រាចុងបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798។
ចាប់ពីការបោះបង្ហាញនៅឆ្នាំ 1863 រហូតដល់ឆ្នាំ 1989
ការជាន់ឈ្នួលខាងវិញ្ញាណមួយបានកើតមានឡើង
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយអំពើសម្រាប់ឧបត្ថម្ភទាំងបួនក្នុងអសេគោល ជំពូក ៨។

រយៈពេលស៊ីបបុរាណមួយឆ្នាំ ចាប់ពីចុងបញ្ចប់នៃសេចក្តីព្រះពិរោធនិមួយ
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃសេចក្តីព្រះពិរោធចុងក្រោយ ក្នុងឆ្នាំ 1844
ដល់ក្នុងអំឡុងពេលនោះ ព្រះគ្រីស្ទបានស្ថាបនាព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណមួយ
ដល់ទ្រង់បានយាងមកដល់ភូមិមួយនៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 នោះ
សរុបសម្រាប់នឹងពេលវេលានៃបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1989
រហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃអំឡុងពេលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ
នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទកំពុងស្ថាបនាព្រះវិហារខាងវិញ្ញាណមក្នុងទៀត
ដល់ទ្រង់នឹងយាងមកដល់ភូមិមួយនៅម៉ោងនៃការរៀបចំផ្ទៃដីជំនុំជំរឿន៖ ជំពូក 11។

នៅពេលទេវតាទីពីរបានមកដល់ឆ្នាំ 1844
ព្រះរាជទូតនៃសេចក្តីសញ្ញាបានលេចមកភ្លាមៗ ដើម្បីបិទសម្ភាសក្នុងចលនារបស់លើក
ប៉ុន្តែនៅឆ្នាំ 1863 ពួកលើកដ៏ល្អមិនសូវនោះគ្រងទាំងនោះបានបដិសេធសារបស់ម៉ូសេ
ដល់អំពើយ៉ាងនាំមក ហើយបង្កើនទៅវង្សនៃក្នុងទីរោងចក្រ។
ក្នុងដំណើរការសាកល្បងនោះ “អ្នកសាងសង់” នៅទីបំផុតនឹងបដិសេធ “ថ្មបង្កើន” នៃ
“បុរាណវិទ្យា” ហើយបន្ទាប់មកផុតពីបុរាណវិទ្យារបស់ Philadelphia ទៅកាន់ពួកជំនុំ
Laodicea។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ
នៅពេលព្រះរាជទូតនៃសេចក្តីសញ្ញាលេចមកភ្លាមៗដល់ព្រះវិហាររបស់ទ្រង់
គឺនៅក្នុងចុងបញ្ចប់នៃអំឡុងពេលនឹងមកដល់ខិតជិតមកដល់
ទ្រង់នឹងប្រើពួកលើកដ៏ល្អមិនសូវនោះគ្រង ដើម្បីបិទសម្ភាសច្បាស់ទៀតរបស់ទ្រង់។
ពួកសម្លេងគ្រងនៅថ្ងៃចុងក្រោយ នឹងបានផុតពីបុរាណវិទ្យា “ពួកជំនុំ” Laodicea ទៅកាន់

“ចលនា” Philadelphia។

ចលនារបស់ទេវតាទីមួយមានបុរសសាសនាដែលត្រូវបានរៀបចំជាប្រមូលនុត្តរការរបស់ខ្លួន ក្រោយពីព្រះគម្ពីរ King James ត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយអស់រយៈពេលពីររយមកហើយ។ ចលនារបស់ទេវតាទីបីមានបុរសសាសនាដែលត្រូវបានរៀបចំជាប្រមូលនុត្តរការរបស់ខ្លួន ក្រោយពីសេចក្តីបុរសសាសនាឯករាជ្យត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយអស់រយៈពេលពីររយមកហើយ។ សាសនាដែលត្រូវបានរៀបចំជាប្រមូលនុត្តរការនៃចលនាទាំងពីរ ត្រូវបានប្រទានអំណាចដោយការបំពេញនៃពាក្យទំនាយមួយអំពីសាសនាសុលាម ដែលត្រូវបានសម្គាល់ដោយការចុះមកនៃទេវតាមួយរូប។ ការមកដល់របស់ទេវតាទីបោះឆ្នោតកំណត់អត្តសញ្ញាណការចាប់ផ្តើមនៃ «ការផ្សព្វផ្សាយដ៏ល្អ» នៃហាហាគុក ជំពូកទីពីរ ហើយមាននាទីដ៏សំខាន់នៃការបោះពុម្ពផ្សាយតារាងរបស់ហាហាគុក។

សាសនាដែលត្រូវបានប្រទានអំណាច ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយតារាងរបស់ហាហាគុក មាននាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការបំពេញនៃពាក្យទំនាយមួយ ដែលមាននាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងរយៈពេលនៃការពន្យារពេលមួយ ដែលមាននាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការសម្រេចពេញលេញនៃសារនៃសៀវភៅកំណត់អត្តសញ្ញាណអន្តរក្រុម។ ហើយមានបញ្ចប់ដោយការសម្រេចពេញលេញនៃសារនៃសៀវភៅកំណត់អត្តសញ្ញាណអន្តរក្រុម។ ភាពស្របគ្នានៃចលនាទាំងពីរ គឺជាភស្តុតាងដាច់ខាតសម្រាប់អ្នកដែលជឿលើសន្តិសុខនិងយុត្តិធម៌ ថា ជាតិទាំងអស់នៃប្រវត្តិសាស្ត្រមីឡីវ៉ាយ មានទំនាក់ទំនងជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹង ហើយត្រូវបាន ផ្ទេរឱ្យដឹងមុននឹងចូលទៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់មួយសន្លឹកប្រាក់ប្រាក់នាក់។ រយៈពេលនៃក្រុងរៀងចុងក្រោយ ត្រូវបានកំណត់ជាគំរូនៃក្រុងចលនាមីឡីវ៉ាយ ហើយវាត្រូវបានសម្រេចនៃក្រុងចលនា Future for America។ ជាញឹកញាប់ ការបំភ្លឺដោយព្រះវិញ្ញាណមានបុរសដល់អ្នកដែលស្ម័គ្រចិត្តស្តាប់ ថា មានតែអ្នកដែលទទួលស្គាល់ភូមិភាគរៀងចុងក្រោយប៉ុណ្ណោះ ដែលនឹងទទួលវា។

រយៈពេល ចលនា និងសារនៃក្រុងរៀងចុងក្រោយ ត្រូវបានកំណត់ទាំងអស់នៃក្រុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកមីលីវ៉ាយ ហើយពាក្យ “recognize” មានន័យថា ការមើលឃើញអ្វីមួយដែលអ្នកបានឃើញចម្បងហើយ។ មធ្យោបាយតម្លៃគត់ដើម្បីឃើញរយៈពេល ចលនា និងសារនៃក្រុងរៀងចុងក្រោយ គឺត្រូវទទួលស្គាល់ថា វាត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូនៃក្រុងប្រវត្តិសាស្ត្រមីលីវ៉ាយ។ វាក៏ត្រូវបានបង្ហាញជាគំរូនៃក្រុងចលនាកំណែទម្រង់បរិសុទ្ធផ្សេងៗទៀតផងដែរ។ ចលនាមីលីវ៉ាយ គឺជាចលនានៃការចាប់ផ្តើមមួយ ដែលកំណត់ឱ្យចលនានៃការបញ្ចប់មួយ ហើយដោយហេតុនេះ វាមានសេចក្តីយល់ដឹងដោយឡែកជាចលនាកំណែទម្រង់ដំបូងៗ។ វាក៏មានសុភមង្គលសម្រាប់អាល់ហ្វា និងអូមេហ្គាផងដែរ។ ព្រះអង្គគង់លើតំបន់បង្ហាញចុងបញ្ចប់នៃអ្វីមួយ ដោយការចាប់ផ្តើមនៃអ្វីមួយ។

នៃក្រុងចលនាមីលីវ៉ាយ មូលដ្ឋានទាំងឡាយត្រូវបានបង្កើតឡើង ហើយសសរស្តុកមុនកំណត់ ដានីយ៉ែល ជំពូក ៨ ខទី ១៣ និង ១៤។ ខ្ញុំជឿដឹងថា បងស៊ីរីវ៉ែត កំណត់ខទី ១៤ ថាជាសសរស្តុកមុនកំណត់ និងជាមូលដ្ឋាន ប៉ុន្តែសេចក្តីពិតគឺថា ខទី ១៤ ជាចម្បងដោយចំពោះសំណួរខទី ១៣។ ចម្បងដោយមួយគុណន័យអ្វីឡើយ បើគ្មានការយល់អំពីសំណួរដែលបណ្តាលឱ្យមានចម្បងនោះ។ ខទី ១៣

កំណត់អត្តសញ្ញាណនៃនិមិត្តអំពីការជាន់ឈ្មួញ
ដដែលគួរមានអនុវត្តដោយអំណាចបំផុតព្រឹរ ហើយខទី ១៤
គឺជានិមិត្តអំពីព្រះគ្រីស្ទទទួលសុភារឿងវិញនូវព្រះវិហារ និងពួកពលបរិវារ
ដដែលគួរមានជាន់ឈ្មួញ។ និមិត្តទាំងពីរនេះគួរមានភ្ជាប់គ្នាដោយផ្ទាល់ តាមរយៈបរិបទ
តាមរយៈរយៈយោគយោគ និងតាមរយៈ ហាល់ម៉ូនី អុនកាប់ចំនួនដ៏អស្ចារ្យ។

វិល្លយាម មីឡឺរ គួរមានប្រើឱ្យកំណត់សច្ចក្តីពិតមូលដ្ឋាន ដដែលមានន័យថា ដានីយ៍លៃ
ជំពូក ៨ ខ ១៣ និង ១៤។ តុប្បងដំបូងដដែលលោកមានរកឃើញ គឺ “បុរាណវិទ្យា”
ដដែលតំណាងឱ្យការជាន់ឈ្មួញចុះនៃ ១៣ ហើយគួររំលងការណ៍ដដែលលោកមានស្ថាបនាចនា
សម្ព័ន្ធនៃទំនាយទាំងមូលរបស់លោកលើ គឺជាតំណាងបុរាណបទនៃ “អំណាចបំផុតព្រឹរ”
ដដែលគួរមានតំណាងនៃកូនខ ១៣។ មីឡឺរ មានកំណត់យ៉ាងគ្រឹមគួរថា “ការរៀងរាល់ថ្ងៃ”
ដដែលជាសច្ចក្តីសុំអប់រំខ្មៅមិននៅកូនខ ១៣ គឺជាលទ្ធផលសាសន៍មិនជឿព្រះ
ហើយការរំលងដដែលជាអំណាចបំផុតព្រឹរ គឺជាលទ្ធផលបាប។ កូនន័យនេះ “មូលដ្ឋាន”
ពិតប្រាកដនៃគំរោងការណ៍របស់មីឡឺរ និងជា “មូលដ្ឋាន” នៃមូលដ្ឋាន
និងសសរស្ថិតិមកកណ្តាល គឺជាការយល់ដឹងថា “ការរៀងរាល់ថ្ងៃ” នៅកូនខជំពូក ៨
តំណាងឱ្យលទ្ធផលសាសន៍មិនជឿព្រះ។
មូលដ្ឋាននៃការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងពីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រមីឡឺរ គឺថា “ការរៀងរាល់ថ្ងៃ”
នៃដានីយ៍លៃ ជំពូក ៨ គឺជាលទ្ធផលសាសន៍មិនជឿព្រះ
ហើយការបំផុសគំនិតមានប្រយោជន៍ក្នុងការកំណត់ថា
“អ្នកទាំងឡាយដដែលមានបុរាណសម្បត្តិអំពីម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះ
មានទស្សនៈគ្រឹមគួរអំពីការរៀងរាល់ថ្ងៃ”។

មូលដ្ឋាននៃព្រឹត្តិដដែលគួរមានតំណាងថា «ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង»
នៃពេលវេលាចុងបញ្ចប់កូនខឆ្នាំ 1989 នោះ គឺជា «ការប្រចាំថ្ងៃ» ផងដែរ។
នេះគ្រាន់តែជាសមភាពសរុបគ្នាខាងទេវភាពមួយទៀតប៉ុណ្ណោះ។ ដើម្បីបិទទ្វារសុគាល់ការ
កើនឡើងនៃចំណេះដឹងដដែលគួរមានតំណាងនៅកូនខចុងក្រោយបុរាណមួយនៃ ដានីយ៍លៃ
ជំពូក ១១ នោះ តម្រូវឱ្យមានការអនុវត្តសំណើរបស់ Ellen White។
នៅកូនខសំណើរបស់នាង នាងមានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃ ៣១ នៃ
ដានីយ៍លៃ ជំពូក ១១ នឹងគួរមានផ្ទុកនូវទៀតនៅកូនខចុងក្រោយៗនៃ ដានីយ៍លៃ
ជំពូក ១១។ បើគ្មានតម្រូវដដែលមានបំផុសគំនិតនោះទេ
ការយល់អំពីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រសរុបគ្នាខាង ៣១ ជាមួយនឹង ៤០ និង ៤១
នឹងក្លាយជាកិច្ចការដដែលពិបាកជាងនេះយ៉ាងខ្លាំង។

ពាក្យ «រៀងរាល់ថ្ងៃ» កូនខសៀវភៅដានីយ៍លៃ តំណាងឱ្យសាសនាពហុទេវនិយម
ហើយជាមូលដ្ឋាននៃមូលដ្ឋានសម្រាប់ពួក Millerites ហើយវាក៏ជាមូលដ្ឋាននៃសាសនាសម្រាប់
ចលនារបស់មនុស្សមួយសន្លឹកស្រីបបួនពាន់នាក់ផងដែរ។
វាក៏ជាសច្ចក្តីពិតដដែលគួរមានបំផុសដោយចេតនាឱ្យទៅជាកំហុស ដោយ «ការកុហក»
មួយ ដដែលគួរមាននាំចូលមកកូនខជំនាន់ទីបីនៃ Laodicean Adventism
ដដែលគួរមានតំណាងជាគំរូទុកជាមុនដោយសច្ចក្តីសុំអប់រំខ្មៅមិនទីបីនៃ
«ស៊ុត្រីទាំងឡាយកំពុងយំសោកឱ្យ Tammuz» កូនខអសេគោល ជំពូក ៨
និងការសម្របសម្រួលដដែលគួរមានតំណាងដោយក្រុមជំនុំទីបីគឺ Pergamos។

ការដឹកនាំដទៃទៀត ដដែលនាំគ្នាទីរបស់ «ការប្រចាំថ្ងៃ»
ជាបញ្ចហមួយនៅកូនខសម័យក្រុងរៀងចុងក្រោយ នោះគួរឱ្យអស្ចារ្យយ៉ាងពិតប្រាកដ

ហើយលើសពីលទ្ធភាពនៃការបង្កើតឡើងដោយមនុស្ស។
ជំនាន់ទីបួននៃអាដរនៃទីសម័យវិទ្យាសាស្ត្រ ត្រូវបានបង្ហាញថា កំពុងក្របខ័ណ្ឌបង្កប់នូវអាទិភាព
ដូចនេះហើយតំណាងឲ្យការទទួលសញ្ញារបស់សត្វសាហាវ។ បងស៊ីរី វ៉ែត បញ្ជាក់ថា
ការទទួលសញ្ញានោះ គឺជាការមកដល់ក្នុងគំនិតដូចសត្វសាហាវ ហើយថា
អស់អ្នកដទៃក្នុងកុលាយជាច្រើនប្រកបដោយអំពើនិយមនៃអាដរទីគីរីសុទ្ធ
នឹងនាំទៅដល់ផុតបញ្ចប់ដោយឈរនៅខាងបុរសនៃអំពើហាប។
ទាំងអស់នេះត្រូវបានតំណាងដោយពួកបុរសចាស់ទុំក្នុងក្រុងយេរូសាឡឹម ក្នុងអសេគោល
ជំពូក ៨។

នៅក្នុងជំនាន់ទីបី និងទីបួន ព្រះទ្រង់ជំនុំដម្បងអស់អ្នកដទៃស្តាប់ទ្រង់ ហើយការជំនុំដម្បង
នោះត្រូវបានអនុវត្តនៅខណៈដែលក្រុមមួយទៀតកំពុងទទួលបានការអនុម័តរបស់ព្រះ
។ អត្ថបទដដែលនោះក្នុងព្រះគម្ពីរ ដែលបានផ្តល់ព័ត៌មានដល់ William Miller
ដែលគាត់ត្រូវការដើម្បីស្គាល់ថា ព្រះយេស៊ូវនិយម គឺជាអំណាចដែលត្រូវបានតំណាងថាជា
«the daily» នៅក្នុងសង្ឃឹរគាត់ដោយនិយមនោះ
គឺជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយផ្ទាល់បំផុតអំពីមនុស្សនៃអំពើហាប
ដែលពួកចាស់ៗប្រើមុខក្របខ័ណ្ឌនៃក្នុងជំពូកទីបួននៃអសេគោល។
ជំពូកនោះកំណត់អត្តសញ្ញាណសម្បត្តិច្បាប់នៃអំណាចបំផុតបំផុតនៃព្រះយេស៊ូវ
ខណៈដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណព្រះយេស៊ូវរបស់អំណាចបំផុតបំផុតនៃព្រះយេស៊ូវផងដែរ។
ហើយសេចក្តីពិតដែលជាបុរសបានបទនៃអត្ថបទនោះ គឺគ្មានទីបង្អួចព្រះយេស៊ូវ
ដែលនៅក្នុង 2 Thessalonians
គឺជាអំណាចដែលរារាំងមិនឲ្យសម្បត្តិច្បាប់ឡើងកាន់បណ្តឹង រហូតដល់ឆ្នាំ 538។

«ប្រចាំថ្ងៃ» ដែលជាសេចក្តីពិតមូលដ្ឋានគឺរបស់ Miller
ហើយដែលអនុញ្ញាតឲ្យគាត់បង្កើតគំរោងការណ៍នៃនាយមួយ
ដោយផ្អែកលើអំណាចបំផុតនៃព្រះយេស៊ូវដែលជានិមិត្តរូបនៃព្រះយេស៊ូវ និងពលបរិវារ
នោះគឺជាសេចក្តីពិតដែលប៉ុលបានកំណត់សម្គាល់ថា ជាសេចក្តីពិតដែលត្រូវបានបដិសេធ
ហើយដែលនាំឲ្យមានការលំបាកយ៉ាងខ្លាំងមកលើអ្នកដទៃមិនសូវឆ្លាតវៃសេចក្តីពិតនៃ
នោះនៅថ្ងៃចុងក្រោយ។ សូមទៅតាមបុរសគុតិសាស្ត្រដែលសូមគុនា
សេចក្តីពិតដដែលនោះ ដែលជាសេចក្តីពិតមូលដ្ឋានគឺ បានអនុញ្ញាតឲ្យ Future for
America បង្កើតគំរោងការណ៍នៃនាយមួយអំពីសហភាពប៊ីផុនកែច្នៃក្រោយនៃថ្ងៃ
ដក់ក្រោយ។

មិនគួរភ័យប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ សេចក្តីពិតមូលដ្ឋាននោះ
ដែលជាសេចក្តីពិតមូលដ្ឋានសម្រាប់បុរសគុតិសាស្ត្រសូមគុនាទាំងពីរ
ត្រូវបានបម្លែងទៅជាពាក្យ «ការកុហក» ដែលកុលាយជាកំហុសមូលដ្ឋាន
និងជាការភាន់ច្រឡំខ្លាំងក្លារបស់ប៉ុល
សម្រាប់គំរោងនៃសារភ័យច្រើនក្រោយក្នុងកុលាយអំពី «សន្តិភាព និងសុវត្ថិភាព»
ដែលត្រូវបានប្រកាសដោយបុរសទាំងឡាយ
ដែលនឹងមិនលើកសំឡេងរបស់ខ្លួនឡើងវិញទៀត
ហើយនឹងមិនបង្ហាញអំពើលង្វើរបស់សត្វព្រះដល់ពួកគេទៀតឡើយ។ «ប្រចាំថ្ងៃ»
តំណាងឲ្យមូលដ្ឋាននៃទាំងចលនារបស់ទេវតាទីមួយ និងទេវតាទីបី
ហើយនៅពេលដែលពួកប្រហែលនៃឡើងវិញនៃអត្ថបទរបស់វាឲ្យយុទ្ធសាស្ត្រ
ដោយកំណត់អត្តសញ្ញាណនិមិត្តសញ្ញាសាតាំងថាជានិមិត្តសញ្ញានៃព្រះគីរីសុទ្ធ និមិត្ត

គសញ្ញាក្នុងក្បាលនោះក៏មានក្បាលជាមូលដ្ឋាននៃសាក្បាលក្បាលនៃក្បាលរបស់ក្បាលរៀងច្បងក្បាលក្បាលនៃក្បាល។

ចូរឈប់ស្ទង់រៀង ហើយអស្ចារ្យយូរចិត្តចុះ; ចូរស្រកែឡើង ហើយស្រកែចុះ; ពួកគេស្រឡាត់ ប៉ុន្តែមិនមែននៃដោយស្រឡាត់; ពួកគេដើរអីលរអួល ប៉ុន្តែមិនមែននៃដោយស្រឡាត់ខ្ពស់ៗ។ ដុបិតពុរយេហ្វាហ្វាបានចាកវិញញាណនៃការដក់យ៉ាងដុរៀមកលើអ្នកកាលគុនា ហើយបានបិទភ្នែករបស់អ្នកកាលគុនា គឺពួកហ្វាហ្វា និងពួកអ្នកគ្រប់គ្រងរបស់អ្នកកាលគុនា ពុរម្យាងពួកអ្នកមើលឃើញ ដល់ទ្រង់បានគ្រប់គ្រង។ ហើយនិមិត្តក្នុងមូលបានក្បាលមកជាដូចពាក្យនៃសៀវភៅ ដែលបានបោះត្រាដល់អ្នកកាលគុនា ដល់មនុស្សស្រយកទៅឲ្យអ្នកចេះអក្សរ ដោយនិយាយថា សូមអាននេះឲ្យខ្សឹបផង; ហើយគាត់និយាយថា ខ្សឹបអានមិនបានទេ ដុបិតវាបានបោះត្រាហើយ។ ហើយសៀវភៅនោះត្រូវបានយកទៅឲ្យអ្នកមិនចេះអក្សរ ដោយនិយាយថា សូមអាននេះឲ្យខ្សឹបផង; ហើយគាត់និយាយថា ខ្សឹបមិនចេះអក្សរទេ។ ដូច្នេះ ពុរអម្បាស់មានពុរៈបន្តទូលថា ដោយពុរៈបុរាជជននេះចូលមកជិតខ្សឹបដោយមាត់របស់ពួកគេ ហើយដោយបបួរមាត់របស់ពួកគេក៏គោរពខ្សឹប ប៉ុន្តែហ្នឹងដក់ចិត្តរបស់ពួកគេឲ្យឆ្ងាយពីខ្សឹប ហើយការក្រោតខ្លាចចំពោះខ្សឹបរបស់ពួកគេ គឺត្រូវបានបង្កើនតាមបទបញ្ញត្តិរបស់មនុស្សៈ ហេតុនេះហើយ មើលចុះ ខ្សឹបនឹងធ្វើការអស្ចារ្យមួយក្នុងចំណោមបុរាជជននេះ គឺជាការអស្ចារ្យ និងជាសច្ចក្នុងមូលកែមួយ។ ដុបិតបុរាជញ្ញរបស់ពួកអ្នកបុរាជញ្ញរបស់ពួកគេនឹងវិនាសទៅ ហើយសច្ចក្នុងយល់ដឹងរបស់ពួកអ្នកឈ្លានសង្កេតរបស់ពួកគេនឹងត្រូវបានលាក់បាំង។ រទេនា ដល់ពួកអ្នកដល់ស្រីយ៉ាងដុរៀមដើម្បីលាក់បាំងគំនិតពិតៗរបស់ខ្លួនពីពុរៈយេហ្វា ហើយអំពើរបស់ពួកគេស្មើនឹងកុនុងទីងងឹត ហើយពួកគេនិយាយថា តើនរណាឃើញយើង? ហើយតើនរណាស្គាល់យើង? មែនហើយ ការបង្កើនអំពើឲ្យប្រែប្រួលខ្លួនទ្រង់ទ្រាយរបស់អ្នកកាលគុនា នឹងត្រូវបានរាប់ទុកដូចជាដឹកដុបនៃកុនុងដងស្មុនៈ ដុបិត តើវាចុះដែលត្រូវបានបង្កើតនឹងនិយាយអំពីអ្នកដល់បានបង្កើតវាថា គាត់មិនបានបង្កើតខ្សឹបឡើយឬ? ឬតើវាចុះដែលត្រូវបានចុះប្រែឱ្យនឹងនិយាយអំពីអ្នកដល់បានចុះវាថា គាត់គ្មានបុរាជញ្ញឬ? អសោយ 29:9-16។

ពួកហ្វាហ្វាទាំងអស់បាននិយាយអំពីគ្នាចុងក្បាល ហើយការកុហកយ៉ាងប្រាកដប្រជានៃ ដើម្បីបំបុលនៃន័យនៃ «ការប្រចាំចុង» ឲ្យត្រូវគ្នាបំផ្លាញជិតស្និទ្ធនោះ គឺស្រឡាត់យ៉ាងខ្ពស់នឹងនិយមន័យនៃអំពើបាបដល់មិនអាចអត់ទោសបាន។ ការកំណត់ថាមនុស្សសណ្តម្នាក់ត្រូវវិនាសជារៀងរហូត គឺលើសពីសមត្ថភាព ឬអំណាចខាងសីលធម៌ ដល់មនុស្សសមានចំពោះមនុស្សដទៃ ប៉ុន្តែមិនមែនជាអ្វីដែលកំពុងត្រូវបានសម្គាល់នោះទេ។

អ្នកដល់នៃកុនុងគម្ពីរអសោយ ប្រហែលនៃអំពើឲ្យផ្ទុយច្បាស់ ដល់នេះគ្មានតំណែងណា មើលឃើញច្បាស់ឡើយនៃអំពើអសោយបានកំណត់នៃកុនុងដងស្មុនៈថា ហៅសច្ចក្នុងដឹកថាជាពន្លឺ ឬហៅពន្លឺថាជាសច្ចក្នុងដឹក នោះត្រូវបានកំណត់ថាជាមនុស្សសច្ចក្នុងបុរាណទាំងឡាយដែលគ្រប់គ្រងក្នុងយូសាឡឹម

ខណៈដែលសចកុត្តិជំនុំជម្រះចុងក្រោយរបស់ពួកគេកំពុងត្រូវបានគំរាមឡើង។

រទេនាដល់អស់អ្នកដដែលហៅអាក្រក់ថាលួង ហើយហៅលួងថាអាក្រក់;
ដល់ដាក់ភាពងងឹតជាពន្លឺ ហើយដាក់ពន្លឺជាភាពងងឹត;
ដល់ដាក់របស់ជួរចត់ជាប់ដល់ផ្ទៃមែ ហើយដាក់របស់ផ្ទៃមែជាប់ជួរចត់!
រទេនាដល់អស់អ្នកដដែលមានបុរាណក្នុងក្នុងកែវរបស់ខ្លួនឯង
ហើយឆ្កាតកែវក្នុងទស្សនៈរបស់ខ្លួនឯង!
រទេនាដល់អស់អ្នកដដែលខ្វល់ពួកកែវក្នុងការផឹកស្ករ
ហើយជាមនុស្សមានកម្រិតក្នុងការលាយស្ករខ្វល់ឯង;
ដល់រាប់មនុស្សអាក្រក់ថាសុចរិតដោយសារទទួលរងរាន់
ហើយដកយកសចកុត្តិសុចរិតរបស់មនុស្សសុចរិតចេញពីគេ! ហេតុនេះ
ដូចជាគុណវិធីលំបាកបំផុត ហើយអណ្តាតគុណវិធីសីលធម៌អង្គការ
នោះឬសរបស់ពួកគេនឹងដូចជាសចកុត្តិពុករលួយ
ហើយផ្ទុករបស់ពួកគេនឹងហើយឡើងដូចជួរដំ
ពីព្រោះពួកគេបានបោះបង់ចោលក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះយេស៊ូវដែលបរិវារ
ហើយមើលងាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដ៏បរិសុទ្ធជនអ៊ីស្រាអែល។ ហេតុនេះហើយ
បានជាសចកុត្តិកំហឹងរបស់ព្រះយេស៊ូវនេះឡើងទាស់នឹងបុរាណសុគរ្តរបស់ទ្រង់
ហើយទ្រង់បានលាតត្រដាងនឹងពួកគេ ហើយបានវាយបុរាណពួកគេ;
ហើយក្នុងទាំងឡាយក៏ញ័រ
ហើយសាកសពរបស់ពួកគេត្រូវហែកខ្ទេចខ្ទិននៅកណ្តាលផ្ទៃទាំងឡាយ។
នោះជាយ៉ាងនេះក្តី សចកុត្តិកំហឹងរបស់ទ្រង់មិនបានបែកចេញទេ
ប៉ុន្តែដៃរបស់ទ្រង់នៅតែលាតសន្ធឹង។
ហើយទ្រង់នឹងលើកបដាឡើងសម្រាប់សាសន៍ទាំងឡាយពីឆ្ងាយ
ហើយនឹងហៅពួកគេដោយសូរស័ព្ទពីចុងផែនដី ហើយមើលចុះ
ពួកគេនឹងមកយ៉ាងរហ័សឆាប់រហ័ស។ អសោយ 5:20-26។

បដារបស់ព្រះ (គឺមួយសន្ទនាបន្តបន្ទាប់) ត្រូវបានលើកឡើងជាបដា
នៅពេលច្បាប់ចុងអាទិត្យដដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ; នោះគឺជាពេលដែល
«សចកុត្តិកំហឹងរបស់ព្រះយេស៊ូវបានឆេះឡើងទាស់នឹងបុរាណសុគរ្តរបស់ទ្រង់» ហើយទ្រង់លាត
«ព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ទាស់នឹងពួកគេ» ហើយ «វាយបុរាណពួកគេ» ហើយ
«សាកសពរបស់ពួកគេនឹងត្រូវហែកចោលនៅកណ្តាលផ្ទៃទាំងឡាយ»។
កណ្តាលផ្ទៃទាំងឡាយនោះ គឺជាផ្ទៃទាំងឡាយនៃក្រុងយេរូសាឡឹម
នៅពេលដែលទេវតាបំផ្លាញក្នុងអសេគោល ជំពូក ៩ ត្រូវបានបង្កគាប់ឲ្យចេញទៅ
«ហើយវាយបុរាណ៖ កុំឲ្យក្នុងកែវរបស់អ្នកអាណិតឡើយ ក៏កុំឲ្យអ្នកមានមត៌តាដរៃ
ចូរសម្លាប់ឲ្យអស់ទាំងចាស់ទាំងក្មេង ទាំងស្រីពុទ្ធជាចារី ទាំងកុមារតូចៗ និងស្រីទាំងឡាយ
ប៉ុន្តែកុំចូលទៅជិតមនុស្សណាដែលមានសញ្ញានោះឡើយ;
ហើយចាប់ផ្តើមនូវទីបរិសុទ្ធរបស់យើង។ ដូច្នេះ
ពួកគេចាប់ផ្តើមពីពួកចាស់ទុំដែលនៅមុខព្រះវិហារ»។ «ពួកចាស់ទុំ» របស់អសេគោល
ដែលបង្កើតឡើង បានបញ្ជាក់ថា ជាពួកអ្នកដដែលត្រូវបានរើសអើងដោយបុរាណសាសនា
នោះគឺជា «អ្នកស្រីរបស់អប្សារ៉ាម» របស់អសោយ ដដែល
«បង្កើតឡើងឲ្យបញ្ចូលស្រីឡើងចុះ» ក្នុងជំពូក ២៨ និង ២៩។

នៅក្នុងជំពូកទីបួន ពួកគេគឺជាអ្នកដដែល «ខ្វល់ពួកកែវក្នុងការផឹកស្ករ
ហើយជាមនុស្សមានកម្រិតក្នុងការលាយស្ករខ្វល់ឯង»

ជាអ្នករាប់ជាសុចរិតដល់មនុស្សសម្រាប់ដោយសាររដ្ឋាន»។
ជាមួយនឹងការបោះពុម្ពផ្សាយសង្ខេបនៃ Questions on Doctrine
បុរសបុរាណទាំងនោះបានដឹកពិពណ៌នាប្លែកស្មើគ្នាជាមួយគ្នា
ហើយបានលើកបង្ហាញដំណឹងល្អអំពីកុលាយក្សអំពីការរាប់ជាសុចរិត
ដល់អ្នករាប់ជាមនុស្សសម្រាប់បានបរិសុទ្ធជាមួយ ថាព្រះគ្រីស្ទជាអ្នកជំនួសរបស់យើង
ប៉ុន្តែមិនមែនជាគំរូរបស់យើងទេ។ ក្នុងការផ្ទេរវិស័យនេះ
សង្ខេបនោះបានរាប់ជាសុចរិតដល់មនុស្សសម្រាប់ ដើម្បីបិទទ្វារនៃការរាប់ជាអ្នករាប់
ទទួលស្គាល់ក្នុងចំណោមក្រុមជំនុំដល់បានផ្តល់ចុះនៃប្លែកស្មើគ្នាជាមួយគ្នា។
ឧទាហរណ៍នេះកំពុងកំណត់អត្តសញ្ញាណការជំនុំជម្រះចុងក្រោយរបស់ពួកគេ
ហើយមូលហេតុនៃការជំនុំជម្រះនោះគឺថា ពួកគេ
«បានមើលងាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះបរិសុទ្ធជាអ្វីស្មើគ្នា»។
ពួកគេបានផ្ទេរវិស័យនេះដោយបដិសេធការយល់ដឹងអំពី «ការប្រចាំថ្ងៃ»
ដល់បានគូររូបបង្ហាញដោយអ្នកដល់បានប្រកាសសម្រាប់កែតម្រូវម៉ោងជំនុំជម្រះ
ហើយដោយការដឹកពិពណ៌នាប្លែកស្មើគ្នាជាមួយគ្នា។

ក្នុងអត្ថបទនេះ ពួកគេបានបង្ហាញអំពីអ្វីដែលផ្ទុកមើលទៅជាច្បាស់
ហើយអ្វីដែលច្បាស់មើលទៅជាផ្ទុកមើល។ សារដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ទេវតា
នៃពេលវេលាដែលទ្រង់យាងចុះមក គឺផ្ទុកមើល ប៉ុន្តែច្បាស់បញ្ចប់នៃសារនោះគឺច្បាស់។
ពួកគេអះអាងថា សារព្រះសូម្បីតែក្រោយពីគេ ដល់ចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាដែលយាងចុះមក
គឺច្បាស់ ហើយនៃច្បាស់បញ្ចប់ ពួកគេកំណត់អត្តសញ្ញាណសារសន្តិភាព
និងសុភមង្គលក្នុងកុលាយក្សផ្ទុកមើលមួយ ពីព្រោះពួកគេមិនអាចទប់ខ្លួនពីការបង្កើនវិញ
ដទៃទៀតឱ្យបញ្ចប់សង្គ្រាមយើងចុះបានឡើយ។

បទគម្ពីរដល់អំពើហេតុនេះគួរមានតំណាងបង្ហាញ
ស្ថិតនៅចុងបញ្ចប់នៃពេលវេលាសាកលបង្ករបស់ពួកគេ។ ដូច្នេះ
វាសមស្របក្នុងការយល់ឃើញថា សកម្មភាពរបស់ពួកគេដែលកំណត់ការងារសាតាំងនៃសាសនា
នាបរទេសថាជាការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ
គឺជាសមភាគីពុទ្ធិករណ៍នៃអំពើហេតុដល់មិនអាចលើកលែងទោសបាន
គឺជាកំណត់ការងាររបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាជាការងាររបស់សាតាំង។ ការដាក់
"ពាក្យកុហក" ទៅក្នុងជំនាន់ទីបីនៃអោដវេនទីស
បានផ្តល់នូវភស្តុតាងជាមួយដូចមានសម្រាប់សារក្នុងចុងក្រោយកុលាយក្សរបស់ពួកគេ
ហើយនៃទីបញ្ចប់នៃឱកាសការភាន់ច្បាស់យ៉ាងខ្លាំងមកលើពួកគេ។
បទគម្ពីរដល់ដល់ដល់មើល បានមកដល់ការយល់ដឹងអំពីអត្ថន័យគ្រឹះគួរនៃ "the daily"
នោះហើយ ជាកន្លែងដែលពួកគេគួរមានបង្ហាញថាគួរមានផ្តល់លំអ។

កុំឱ្យអ្នកណាបញ្ជាក់អ្នករាល់គ្នាដោយវិធីណាមួយឡើយ
ដុំបិតចុងនៃនេះនឹងមិនមកដល់ទេ
លុះត្រាតែមានការបោះបង់ចោលសេចក្តីជំនឿជាមុនសិន
ហើយមនុស្សនៃអំពើហេតុនេះគួរមានបរិក្ខម្ភដង គឺជាកូននៃសេចក្តីវិនាស;
ជាអ្នកដល់បុរាណ
ហើយលើកតម្កល់ឱ្យខ្លួនឯងលើសជាងអស់អ្នកណាដែលគេហៅថាព្រះ
ឬអ្វីដែលគេហៅថាព្រះ ដល់ចំណុចដែលវាអង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ ដូចជាព្រះ
ហើយបង្ហាញខ្លួនថាជាព្រះ។ តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំបាច់ឬថា
កាលដែលខ្លួននោះជាមួយអ្នករាល់គ្នានៅឡើយ

ខ្ញុំឮបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាអំពីការទាំងនេះហើយ? ហើយឥឡូវនេះ
 អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយអំពីអ្វីដែលរាងវាទុក
 ដើម្បីបិទយកគ្រូបាទបើកសម្តែងនៃកូនពលរបស់វា។
 ដុបិតអាចកំហែងនៃអំពើទុច្ចរិតកំពុងផ្ទុះការរួចហើយ
 មានតែអ្នកក្នុងកំពុងរាងឥឡូវនេះប៉ុណ្ណោះ ដល់នឹងបន្តតារាង
 រហូតដល់គាត់គ្រូបាទដកចេញពីផ្ទះ។ ហើយបន្ទាប់មក
 មនុស្សសក្ការក៏នោះនឹងគ្រូបាទបើកសម្តែង
 ដល់ព្រះអម្ចាស់នឹងបំផ្លាញដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះឱស្សរបស់ទ្រង់
 ហើយនឹងកម្ទេចដោយពន្លឺដ៏រុងរឿងនៃការយាងមករបស់ទ្រង់។ គឺអ្នកនោះឯង
 ដល់ការយាងមករបស់វាសុបតាមការប្រព្រឹត្តិការរបស់សាតាំង ដោយគ្រប់ទាំងអំណាច
 ទិសមុគ្គាល់ និងការអស្ចារ្យក្នុងក្រលាំងក្រាយទាំងឡាយ
 ហើយដោយគ្រប់ទាំងការបោះបញ្ចេញនៃសេចក្តីទុច្ចរិត
 ក្នុងពួកអ្នកក្នុងកំពុងវិនាស
 ពីព្រោះពួកគេមិនមានទទួលសេចក្តីសុទ្ធជាញ់ចំពោះសេចក្តីពិត
 ដើម្បីបិទយកពួកគេសង្កត់នោះទេ។ ហើយដោយហេតុនេះ
 ព្រះនឹងចាត់សេចក្តីផ្សេងៗទៀតដល់មកលើពួកគេ ដើម្បីបិទយកពួកគេធ្វើសេចក្តីកុហក
 មួយដូចនេះអស់អ្នកទាំងអស់ដល់មិនមានជឿសេចក្តីពិត
 ប៉ុន្តែតែវិភាគក្នុងសេចក្តីទុច្ចរិត នឹងគ្រូបាទទទួលទោស។ 2 Thessalonians 2:3–12។

ពួកហោរាបាននិយាយអំពីថ្ងៃក្រោយច្រើនជាងប្រាំរយឆ្នាំមុនទាំងអស់
 ហើយនេះក៏ពិតសម្រាប់អត្ថបទនេះដែរ។ មូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងរបស់
 Miller ក៏ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដល់មានមកដល់ក្នុងឆ្នាំ 1989
 ផងដែរ ពីព្រោះការយល់ដឹងគ្រឹះអំពីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រហោរាពាក់ព័ន្ធនឹង "the daily"
 ពិពណ៌នាអំពីបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃ 40 និង 41 នៃ ដានីយ៍លេ 11។ និយមន័យនេះគឺថា
 បុរាណវិទ្យាសាស្ត្រនៃហោរាកំពុងប្រើប្រាស់អំពីគ្នាទទឹងសាសនាមិនជឿព្រះ
 និងទំនាក់ទំនងហោរារបស់វាជាមួយរូបហោរាទេ នោះសិស្សនោះនឹងមិនអាចស្គាល់ថា
 កំពុងការនៃការទប់ស្កាត់ការកើនឡើងរបស់អំណាចហោរាជាមុនសិន
 ហើយបន្ទាប់មកកំពុងការនៃការដាក់អំណាចហោរាលើបល្ល័ង្កកន្លែងនៃដី
 គ្រូបាទសម្រេចឡើងដោយសាសនាមិនជឿព្រះទេ
 ហើយកំពុងការនោះគឺជារូបភាពនៃគ្នាទទឹងរបស់សក្តីពិតនៃដីក្នុងវិវរណៈ 13
 ដល់ដំបូងរាប់ស្កាត់អំណាចហោរា ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកវាប្តូរ
 ហើយដាក់វាលើបល្ល័ង្កកន្លែងនៃដី។ គ្នាទទឹងរបស់សក្តីពិតនៃដីក្នុងវិវរណៈ 13
 គ្រូបាទតំណាងថាជាអនាគតសម្រាប់អម្បិក។

យើងនឹងបន្តការពិចារណារបស់យើងអំពីការបើកគ្រាន់តែនូវលំនាំនៃលើកកើន
 នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់របស់យើង។

«ព្រះអង្គក្នុងលទ្ធភាពអ្វីដែលស្ថិតក្នុងមុខខ្លោងក្រៅ
 និងដល់អានចិត្តរបស់មនុស្សទាំងអស់
 មានព្រះបន្ទូលអំពីអ្នកក្នុងលំនាំនៃទទួលបានលំនាំថា៖ "ពួកគេមិនមានទុកខ
 ហើយមិនមានសញ្ញាប័ណ្ណដៃ ដោយសារសុចរិតភាពខាងសីលធម៌
 និងខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួនឡើយ។" មនោហើយ ពួកគេមានរើសយកផ្ទុយរបស់ខ្លួនឯង
 ហើយព្រលឹងរបស់ពួកគេរីករាយក្នុងអំពើគួរសុំអប់រំពីមុនរបស់ពួកគេ។
 "ខ្ញុំក៏នឹងរើសយកការបំភាន់របស់ពួកគេដែរ

ហើយនឹងនាំអ្វីដែលពួកគេខ្សោចមកលើពួកគេ ព្រោះនៅពេលដែលខ្ញុំហៅ
គ្មាននរណាម្នាក់ឈប់ឡើយ នៅពេលដែលខ្ញុំនិយាយ ពួកគេមិនស្តាប់ទេ
ប៉ុន្តែពួកគេបានប្តូរព្រឹត្តិការណ៍អំពីអាក្រក់នៅចំពោះភ្នែករបស់ខ្ញុំ
ហើយបានរើសយកអ្វីដែលខ្ញុំមិនពេញចិត្ត។”
“ព្រះជាម្ចាស់នឹងបញ្ជូនការបំភាន់ដ៏ខ្ពស់មកលើពួកគេ ឲ្យពួកគេជឿសច្ចៈក្តីមុសា”
ពីព្រោះ “ពួកគេមិនបានទទួលសច្ចៈក្តីសុទ្ធជាច្បាស់ពីព្រោះសច្ចៈក្តីពិត
ដើម្បីឲ្យបានសងគុណោះទេ” “ប៉ុន្តែបានពេញចិត្តនឹងសច្ចៈក្តីទុច្ចរិតវិញ។” អសោយ
66:3, 4; 2 ថៃសាឡូនីក 2:11, 10, 12.»

«គ្រូបង្រៀនសុំស្តាប់សូត្រនេះ៖ “តើមានការបំភាន់ណាដែលខ្ពស់ជាងនេះទៀត
អាចបំភាន់បញ្ជាក់ចិត្តគំនិតបានទេ គឺការផ្សព្វផ្សាយ
អនុកកំពុងស្តាប់នាវិក្ខិយៈគ្រូបង្រៀន ហើយថាព្រះទទួលសុគាល់កិច្ចការរបស់អនុក
ខណៈដែលតាមការពិត អនុកកំពុងប្តូរព្រឹត្តិការណ៍អ្វីៗជាច្រើនស្របតាមនយោបាយលោកិយ
ហើយកំពុងប្តូរព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះយូរឡើយ? អូ នេះជាការបំភាន់បញ្ជាក់ដ៏ធំមហិមា
ជាការបំភាន់ដ៏គួរឲ្យលង់លក់ ដែលចូលមកកាន់កាប់ចិត្តគំនិត
នៅពេលដែលមនុស្សដែលផ្តល់ឱកាសសុគាល់សច្ចៈក្តីពិត
មកចម្លងយកមកបង្រៀន ជំនួសឲ្យព្រះវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់វា;
នៅពេលដែលពួកគេនឹកស្មានថា ខ្លួនជាអនុកមាន
និងបានបង្កើនទុរយសម្បត្តិ ហើយមិនខ្សឹមស្រព្វៈ ខណៈដែលតាមការពិត
ពួកគេខ្មោចគ្រប់យ៉ាងទាំងអស់។”»

«ព្រះជាម្ចាស់មិនបានផ្តល់បុគ្គលចំពោះអនុកបម្រើស្រព្វៈគ្រូបង្រៀនរបស់ព្រះអង្គ
ដល់កំពុងរកស៊ីសម្បត្តិកំពុងបំពាក់របស់ខ្លួនឲ្យឥតសុភមង្គលឡើយ។ ប៉ុន្តែ
មនុស្សជាច្រើនកំពុងស្រវឹងថា “សុខសានុត និងសុភមង្គលភាព”
ខណៈដែលសច្ចៈក្តីវិនាសភូមិកំពុងមកលើពួកគេ។
លុះត្រាតែមានការប្តូរចិត្តយ៉ាងផ្សេងទៀត
លុះត្រាតែមនុស្សទាំងឡាយបន្តទាបចិត្តរបស់ខ្លួនដោយការសារភាព
ហើយទទួលយកសច្ចៈក្តីពិតដូចដែលវាមាននៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ
ពួកគេនឹងមិនចូលស្តាប់សូត្រឡើយ។
នៅពេលដែលការសម្ភាសន៍បរិសុទ្ធជននឹងកើតមាននៅក្នុងជួររបស់យើង
យើងនឹងមិនសម្រាកដោយសុខស្រួលទៀតទេ ដោយអ្នកអាងថា
យើងមានទុរយសម្បត្តិ និងបានកើនឡើងដោយរបស់របរ
ហើយមិនខ្សឹមស្រព្វៈ។»

«តើនរណាអាចនិយាយដោយស្រព្វៈគ្រូបង្រៀនថា៖
“មាសរបស់យើងបានសាកល្បងដោយគុណវិធីហើយ;
សម្បត្តិកំពុងបំពាក់របស់យើងមិនប្តូរឡើយដោយលោកិយឡើយ”»? ខ្ញុំបានឃើញព្រះគ្រូ
របស់យើងចង់អុលទៅកាន់សម្បត្តិកំពុងបំពាក់នៃសច្ចៈក្តីសុចរិតដែលគេហៅដូច្នេះ
ដោយដោះវាចេញ
ព្រះអង្គបានបង្ហាញឲ្យយើងភាពស្រព្វៈគ្រូបង្រៀនគ្រូបង្រៀនខាងក្រោម។ បន្ទាប់មក
ព្រះអង្គបានព្រះបន្ទូលមកកាន់ខ្ញុំថា៖ «តើអ្នកមិនអាចមើលឃើញទេថា
ពួកគេបានគ្រប់រយៗដោយការផ្សព្វផ្សាយជាភាពស្រព្វៈគ្រូបង្រៀន
និងភាពពុករលួយនៃអត្ថបទរបស់ពួកគេ?
“គ្រូបង្រៀនស្រព្វៈគ្រូបង្រៀនបានក្លាយជាស្រីពិសេសទៅដូចមុតចេ!”
ដំណាក់របស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំបានក្លាយជាផ្ទះជំនួញ ជាកន្លែងដែលវត្តមាន

និងសិរីលុះអង្គទេវភាពបានចាកចេញពីទីនោះហើយ! ដោយហេតុនេះហើយ
បានជាមានភាពទន់ខុសដោយ ហើយកម្ពុជាឯករាជ្យខ្មែរខាត»។ Testimonies, volume 8, 249,
250.